132
22

Październik. **KALINA.** Rok 1868.

III 74

Z rozpaczona.

Słowa Teofila Lenartowicza, muzyka Bohdana Borkowskiego.

Allegro.

f. cres. C.800

p. *Andante*

1. Chodzi dziewczę po ogród-ku Wy-sa-dzo-ną dro-gą, Lecz w o-gród-ku
7. Na-u-czy-ła matka sta-ra Że na-le-ży wie-rzyć, Do-bra wia-ra

peł-no smut-ku Bo nie ma ni- - ko- - go Lecz w ogród-ku peł-no smu-tku Bo nie ma ni-
słod-ka wia-ra A-le le-piej nie żyć Do-bra wia-ra słod-ka wia-ra A-le le-piej

pp.

ko- - -go. 2. Czemu świecisz słoń-ce Bo-że Cze-mu pachniesz krza- - -ku? Cze-mu śpiewasz
nie żyć. 8. Skryty wkrzaku sło-wik ma-ły Tes-kni nad ru- - - i- - - - ną Lecz gdzie dom za-

p.

piosn-ki ho-że U-przy-krony ptu - ku? Cze-mu śpiewasz piosn-ki ho-że U-przy-krzo-ny
pa- - -da ca-ły, Tam już trzy nie pły- - -ną. Lecz gdzie dom za- -pa- -da ca-ły Tam już trzy nie

mf.

mf.

pp. piu animato.

pta- - - -ku? 3. Spoj-rzę w je-dną w dru-gą stro-nę Ser-ca się za- - - - szlo- - -cha
5. Włańcu bu-kiet mi po-da-no Wonnych kwiatów ty- - - le
pły- - - -ną. 9. Żal po-nio-sę do mo gi-ły Ser- -ca A- -nioł strze- - -że

pp.

f.

cresc.

Grząd-ki mo-je spu-sto- -szo- -ne A ser-ce wciąż ko- -cha Grząd-ki mo- -je
A ja py-tam gdzie je rwa-no Czy nie na mo- - - -gi- -le? A ja py-tam
Na cier-pie-nia dość mam si-ły A wszczęście nie wie- -rzę Na cier-pie-nia

cresc

ff. ten. — pp. e stretto — f. a tempo.

spu-sto-szo-ne A ser-ce wciąż ko--cha. 4. Wzo-ra tańczyć mi ka-za-li
gdzie je rwa-no Czy nie na mo---gi--le? 6. Do pół no-cy skoczne ta-ny
dość mam si-ły A w szczęście nie wie--rzę. 10. Pa-nu Bo-gu powiem śmiele

pp. e stretto — f. a tempo.

ritard. — a tempo.

A ja my-ślę so---bie Ja tań-cu-ję w ja-snej sa-li A wie-trzyk na
Skroń wróża-nym wian--ku Do pół no-cy gwar pi-ja-ny A ptacy do po-
Nie-zbła-ga-ny Bo---że I jak moich bra-ci wie-lu W grobie się po-

ritard. — a tempo.

f. — dimin. — 1ma

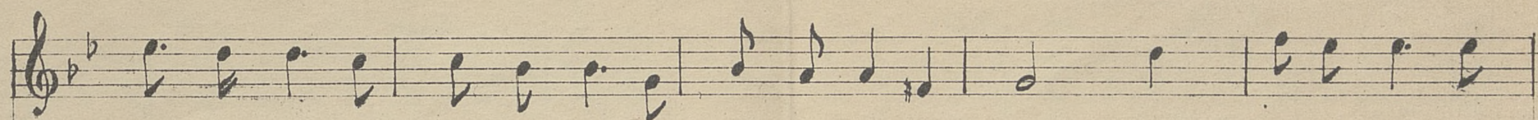
gro---bie Ja tańcu-ję w ja-snej sa-li A wie-trzyk na gro---bie
ran---ku Do pół-no-cy gwar pi-ja-ny A ptacy do po-----------
to---żę I jak moich bra--ci wie-lu W groby się po---to---żę

dimin.

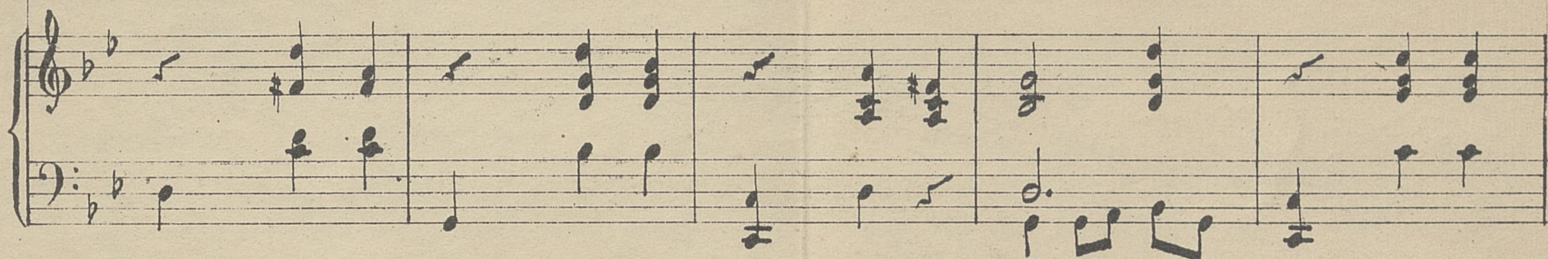
2da

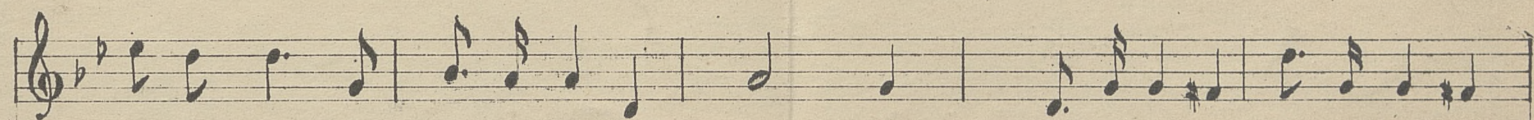
-----ran---ku. 11. Za-bia-da-ła pier-sią ca-łą Bo-leść któż prze-mo--że?

Da capo dal Segno al fine senza repetitione.

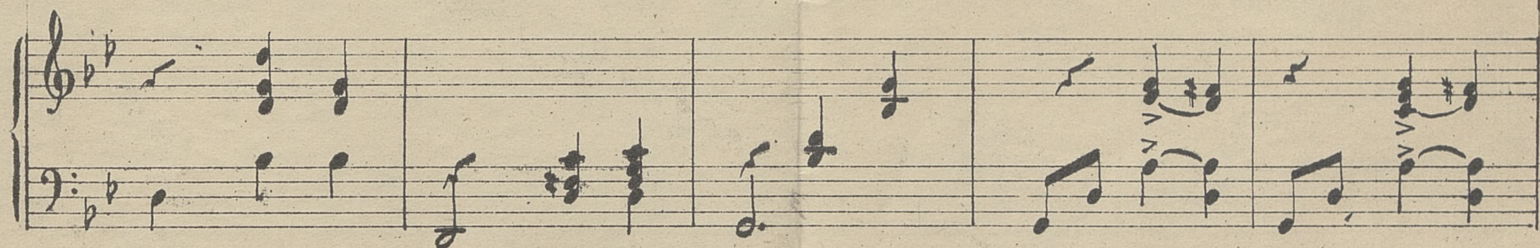

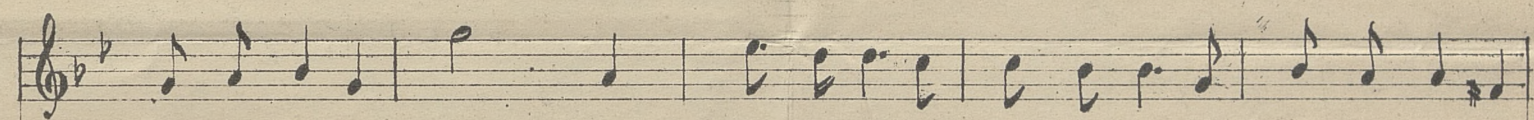
A co chwila w ustach brzmiała Mój Bo-że mój Bo---że A co chwi-la
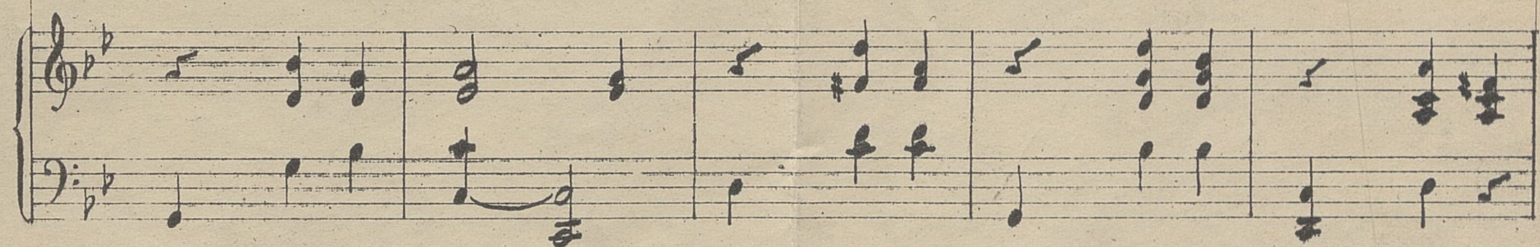

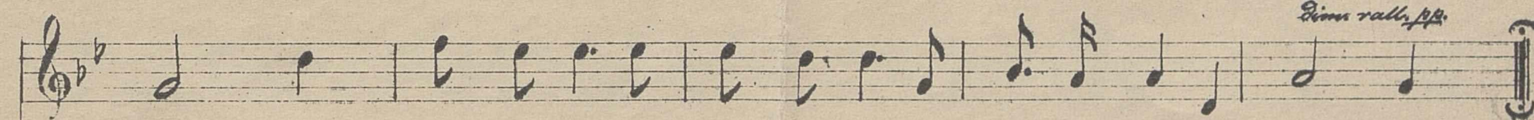
w ustach brzmiała mój Bo-że mój Bo---że 12. Niechże człowiek nie po-cie-sza

Gdy tak ser-ce bia---da Niech-że ci-szy nikt nie miesza Gdy człek z Bogiem

ga---da Niech-że ci-szy nikt nie miesza Gdy człek z Bogiem ga--da.

